

ระบำอาเชียนสัมพันธ์ : การประยุกต์และการออกแบบศิลปะการแสดงเพื่อสร้างสัมพันธภาพทางวัฒนธรรม

ASEAN Relationship Dance : Applying and Designing Performing Arts for Building a Cultural Relationship

อุรารมย์ จันทมาลา¹

Ourarom Chantamala¹

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาและสร้างสรรค์ระบำอาเชียนสัมพันธ์โดยการศึกษาจากเอกสาร และภาคสนาม ข้อมูลการวิจัยรวมจากการสังเกต สัมภาษณ์ผู้รู้จำนวน 6 คน ผู้ปฏิบัติจำนวน 15 คน บุคคลทั่วไปจำนวน 30 คน และนำเสนอผลการวิจัยด้วยวิธีพรรณนาวิเคราะห์

การนำเสนอศิลปะการแสดงของแต่ละชาติในกลุ่มประเทศอาเซียนมาร่วมเป็นการแสดงเพื่อสร้างสัมพันธภาพทางวัฒนธรรมด้วยการออกแบบและประยุกต์ศิลปะการแสดงที่มีอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม อาเซียนโดยการกำหนดแนวคิด ออกแบบการแสดง ประดิษฐ์ทำรำ ดนตรีและเพลงซอง การออกแบบเครื่องแต่งกาย กระบวนการประกอบสร้างระบำอาเชียนสัมพันธ์เน้นเอกลักษณ์ของการแสดงแต่ละชาติในกลุ่มอาเซียน

สรุป ระบำอาเชียนสัมพันธ์เป็นระบำที่สร้างสรรค์ขึ้นโดยรวมศิลปะการแสดงของประเทศอาเซียนทั้ง 10 ประเทศ อุปกรณ์ในการแสดงและเน้นความเป็นเอกลักษณ์ของแต่ละชาติ pragmatically ในลีลาทำรำ ดนตรี และเครื่องแต่งกาย

คำสำคัญ : อาเชียนสัมพันธ์, ศิลปะการแสดง, ระบำ

¹ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

¹ Assistant professor Faculty of Fine and Applied Arts. Mahasarakham University

Abstract

Cultural expressions of diverse ethnic groups, such as those found in the ASEAN community, are presented to the outside world through various rituals that reflect the collective identity of their socio-economic development. These rituals represent the community and enhance, strengthen and harmonize their unity. Combining the art of each country into a set of performances not only demonstrates the performing arts of each country, but it also serves as the application and design of performing arts that can be used for building a cultural relationship.

This qualitative research was conducted through a literary study and a field study using the methods of surveying, observing, and interviewing. Instruments used for collecting data were a survey form, an observation form, and an interview form. The data were derived from 6 key informants, 15 casual informants, and 30 general informants. Research results were presented by means of descriptive analysis.

The research results have revealed that an ASEAN Relationship Dance “Applying and Designing Arts for Building a Cultural Relationship” is the creation of a drama, with its own cultural identity, by using the methods of conceptual setting, performing design, dancing-movement design, musical accompaniment and song arrangement, costume design, and creative process. The ASEAN Relationship Dance focuses on the performing identity of each country in the ASEAN community.

In conclusion, the ASEAN Relationship Dance is a dance created by combining 10 performing arts from the 10 countries in the ASEAN community into a set of performing arts that focuses on the identity of each country. It is reflected through dancing movement, music , and costume.

Keywords : Asean Relationship, Performing, Dance

บทนำ

นาฏศิลป์ คือศิลปะที่มีมนุษย์สร้างสรรค์ขึ้น โดยดัดแปลงจากธรรมชาติให้ประณีตลงตัว เพื่อสนองความต้องการทางอารมณ์ การลอกเลียนแบบการถ่ายทอดความหมายต่าง ๆ ที่เกิดจากจินตนาการ เพื่อให้เป็นที่นิยมยินดี ขัดเกลาความคิดและจิตใจให้ฟองใส ซึ่งแสดงคุณค่าแห่งความงามออกมาในรูปแบบต่าง ๆ และยังเป็นแหล่งรวมศิลปะการแสดงไว้ด้วยกันหลายแขนง อันได้แก่ จิตรกรรม สถาปัตยกรรม วรรณกรรม (มันสี ศรีราชเจ้า. 2556 : 44) และเมื่อนาฏศิลป์เป็นศาสตร์ที่สร้างขึ้น

เพื่อตอบสนองความต้องการทางอารมณ์ของมนุษย์ ดังนั้นคุณค่าขึ้นพื้นฐานของนาฏศิลป์จึงเป็นสิ่งที่ทำให้มนุษย์ได้ปลดปล่อยอารมณ์ ความรู้สึก สะเทือนใจออกมา ทั้งนี้เมื่อเนื้อเรื่องดันตรีนาฏศิลป์ มาเป็นเครื่องมือในการสร้างสรรค์สิ่งใหม่ เช่น เพลง ระบำ นาฏกรรมต่าง ๆ และยังสามารถพัฒนาไปสู่การแสดงเพื่อความบันเทิง สามารถจัดเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติได้ด้วย ดังนั้นคุณค่าของนาฏศิลป์จึงมิได้กำหนดที่การตอบสนองความต้องการทางอารมณ์ของมนุษย์เท่านั้น แต่ยังมีนัยแอบแฝงอยู่มากมายอาทิ เป็นเครื่องมือในการสร้าง

ความสามัคคีภายในกลุ่มชน ตลอดจนเป็นสิ่งเชิดหน้าชูตาในฐานะที่เป็นศิลปวัฒนธรรมประจำชาติ อันแสดงถึงภูมิปัญญาของมนุษย์ที่สั่งสมมานาน (สุดใจ ทศพร. 2554 : 9)

นาฏศิลป์เป็นศิลปะแขนงหนึ่งที่สุนทรียภาพ เกิดจากการประดิษฐ์ล้ำท่ารำให้ไว้ในบรรจง ผสมผสาน สอดคล้อง สัมพันธ์กับองค์ประกอบอื่น ๆ อาทิ ดนตรี เครื่องแต่งกาย ได้อย่างกลมกลืน การสร้างสรรค์นาฏศิลป์เกิดจากแนวคิดต่าง ๆ มากมาย ได้แก่ พิธีกรรม ความเชื่อ ประเพณี การประกอบอาชีพ ปรากฏการณ์ต่าง ๆ จากร ritus ชาติ การสร้างสรรค์ผลงานนาฏศิลป์สามารถบูรณะการได้หลายวิธี อาทิ การผสมผสานกับการแสดงท้องถิ่น การสร้างสรรค์ตามชนบทของนาฏศิลป์ หรือ การนำอัตลักษณ์ของชุมชนมานำเสนอในรูปแบบใหม่ เป็นต้น ซึ่งนาฏกรรมสร้างสรรค์เหล่านี้ล้วนเป็นวัฒนธรรมที่สามารถเชื่อมโยงส่งผ่านถึงกันได้อย่างชัดเจน อีกทั้งสิ่งประดิษฐ์ใหม่ ๆ ที่สร้างสรรค์ขึ้นทางการแสดงการฟ้อนรำที่จะสร้างสรรค์ความพึงพอใจ ความเพลิดเพลินอารมณ์ ทั้งนี้อาจเป็นสิ่งประดิษฐ์ที่สร้างสรรค์ในตัวอย่างธรรมชาติที่มีอยู่ เช่น ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี หรือ สิ่งรอบข้างอื่น ๆ และอาจเป็นชุดการแสดงที่สร้างสรรค์ขึ้นใหม่ ให้อยู่นอกเหนือจากกฎหมายของธรรมชาติต่อต้องไม่ขัดกับความเป็นจริงที่ปรากฏอยู่ในโลกมนุษย์ อดีตที่ผ่านมา (ธีรวัฒน์ ช่างสา. 2538 : 1)

ในปี พ.ศ. 2558 (31 ธ.ค. 58) ประเทศไทยในกลุ่มอาเซียนได้ผนวกความกันภายนอกให้การเป็นประชาคมอาเซียน สังคม เศรษฐกิจ และการศึกษา เป็นเสาหลักในความสำคัญของอาเซียน ซึ่งประเทศไทยได้เข้าไปเป็นส่วนหนึ่งในประชาคมด้วย และเงื่อนไขของความเป็นประเทศอาเซียน ได้ส่งผลต่อการปฏิสัมพันธ์ของผู้คนทั้งในระดับการศึกษา สังคมระดับประเทศ การปฏิสัมพันธ์ดังกล่าวได้ใช้ศิลปะการแสดงในมิติต่าง ๆ ซึ่งศิลปะการแสดงของแต่ละชาติมีความหลากหลายและมีอัตลักษณ์ที่โดดเด่น เฉพาะของแต่ละกลุ่มชาติพันธุ์

นอกจากนี้การแสดงพื้นบ้านในอาเซียน เป็นการแสดงออกทางวัฒนธรรมของกลุ่มคนที่มีความหลากหลายทางชาติพันธุ์ ผู้คนในอาเซียนต่างสร้างและแสดงออกผ่านทางพิธีกรรมและหน้าที่ทางสังคมในพรมแดนชาติพันธุ์ที่สะท้อนถึงเอกลักษณ์จากการพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจในกลุ่มประเทศอาเซียนในปัจจุบัน จึงทำให้รูปแบบการแสดงต่างปรับเปลี่ยน และปรับตัวให้เข้ากับหน้าที่และความหมายทางสังคมในแบบที่ต่างไปจากเดิม จะเห็นได้จากการแสดงเพื่อโฆษณาการท่องเที่ยว มาตรฐานเพื่อการสอน และการแข่งขันเกี่ยวกับการแสดงและการเปลี่ยนสุนทรียภาพ ให้เข้ากับสังคมร่วมสมัย กลุ่มชาติพันธุ์

บางกลุ่มสร้างการแสดงของตนผ่านการรื้อฟื้นอดีตและประวัติศาสตร์ เพื่อแสวงหาอัตลักษณ์ที่เคยมีมาอย่างนาน แต่ปัจจุบันการแสดงพื้นบ้านเป็นแนวโน้มใหม่ ดังนั้นศิลปินพื้นบ้านที่มีเชื่อเตียงถูกสัมภาษณ์บ่อยขึ้น ทำให้ความจริงและข้อมูลที่แตกต่างกันในแต่ละครั้ง การเกิดขึ้นของเทคโนโลยีใหม่ ๆ ยังส่งผลกระทบต่อการสูญเสียไปของการแสดงพื้นบ้านหลายชนิด แต่ศิลปินบางคนพยายามสอนเด็กรุ่นใหม่ให้รักษาอัตลักษณ์ของตนเอง แม้ว่าการแสดงพื้นบ้านจะสหท้อนวัฒนธรรมของคนท้องถิ่น แต่ก็มีลักษณะร่วมที่คล้ายกันบางอย่างในการรวมตัวกันทางสังคม ซึ่งเป็นผลมาจากการเผยแพร่องค์ความรู้ การค้า สงเคราะห์ การอพยพ และการสื่อสารมายังใหม่ในกลุ่มชาติพันธุ์ต่าง ๆ การอนุรักษ์ที่เหมาะสมและความหลากหลายของการแสดงพื้นบ้าน จึงเป็นสิ่งจำเป็น เพราะ คือ สิ่งสำคัญสำหรับการส่งเสริมให้เกิดเอกภาพในความหลากหลายของชาวอาเซียน (สุรพล วิรุพห์รักษ์. 2558 : 23)

ดังนั้นในฐานะที่ภาควิชาศิลปะการแสดง คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหा�สาราม เป็นหน่วยงานที่ทำการศึกษา ค้นคว้าทั้งในส่วนของวัฒนธรรม สังคมและศิลปะการแสดง จึงเล็งเห็นความจำเป็นที่ต้องศึกษาศิลปะการแสดงประเทศ

ต่าง ๆ ในประชาคมอาเซียน และนำมาออกแบบ เป็นศิลปกรรมการแสดง ระบำਆເຊີຍສັມພັນນີ້ເພື່ອທີ່ຈະສາມາດນຳໄປໃຫ້ປະໂຫຍດຮ່ວມກັນປະເທດໃນກຸ່ມອາເຊີຍ ແລະຍັງເປັນການໃຫ້ຄືລປະການແສດງໃນການສ້າງຄວາມສາມາດນັ້ນທີ່ ແລະຄວາມເຂົ້າໃຈອັນດີຂອງກຸ່ມປະເທດໃນປະເທດອາເຊີຍອີກດ້ວຍ

ความມຸ່ງໝາຍໃນກາງວິຈີ

1. ເພື່ອຕຶກຂາຄື່ງວັດນຫຽມຮະນຳອາເຊີຍ ສັມພັນນີ້ຂອງປະເທດໃນກຸ່ມປະເທດອາເຊີຍ ໃນດ້ານຄວາມເປັນນາແລະອົບປະກອບທາງການແສດງ ອາທີ ຮູບແບບການແສດງ ລືລາການແສດງ ດັນຕົວແລະບຖເພັນ ເຄື່ອງແຕ່ງກາຍ
2. ເພື່ອສ້າງສຣັກຮະນຳນຳອາເຊີຍສັມພັນນີ້ ທີ່ມີອັຕລັກໜີ້ກາງວັດນຫຽມອາເຊີຍ ໂດຍການກຳໜັດແນວຄົດ ອອກແບບການແສດງ ປະດີໝູ້ທ່າວ່າ ບຽບຮຸດ ດັນຕົວແລະບຖເພັນຮ້ອງ ຕລອດຈານອອກແບບເຄື່ອງແຕ່ງກາຍ

ຄໍາຖາມທັກຂອງກາງວິຈີ

1. ຮູບແບບ ແລະອົບປະກອບຮະນຳນຳອາເຊີຍ ສັມພັນນີ້ ຕລອດຈານລືລາການແສດງ ດັນຕົວ ບຖເພັນ ເຄື່ອງແຕ່ງກາຍ ເປັນຍ່າງໄວ

ກອບແນວຄົດໃນກາງວິຈີ

ການຕຶກຂາໃນຮັ້ງນີ້ ຜູ້ວິຈີນໍາແນວຄົດທຸກໆໝົດທາງຄືລປະການແສດງແລະອົບປະກອບຄືລປີ່ຂອງເດີນສາ ເປັນສ ໃນການປະດີໝູ້ທ່າວ່າ ດັນຕົວ ບໜວຮ້ອງ ແລະການອອກແບບເຄື່ອງແຕ່ງກາຍ

ວິທີການຕຶກຂາ

ງານວິຈີໃນຮັ້ງນີ້ເປັນລັກໜະນະຂອງກາງວິຈີ ເຊິ່ງຄຸນນາພໂດຍໃຫ້ວິທີການຕຶກຂາ 4 ວິທີ ປະເທດແຮກ ຄື່ອ ຕຶກຂາຈາກເກົກສາທີ່ເກີ່ມວ່າຂອງຄືລປັບວັດນຫຽມ

ອາເຊີຍ ປະເທດທີ່ສອງ ຜູ້ວິຈີໃຫ້ວິທີການສັມພັນນີ້ ຈາກຜູ້ໃຫ້ຂອ້ມູນທັກໄດ້ແກ່ ຜູ້ເຂົ້າໃຈວ່າມີດ້ານຄືລປະການແສດງແລະເຄື່ອງແຕ່ງກາຍ ຈໍານວນ 20 ດັນປະເທດທີ່ສາມໄຫ້ວິທີການສັງເກດແບບມີສ່ວນຮ່ວມໂດຍການເຂົ້າຮ່ວມສັງເກດການຟັ້ນແສດງ ຈາກການເຂົ້າຮ່ວມໂຄງການເຄື່ອງຂ້າຍຄືລປັບວັດນຫຽມການອົບຮົມເຊີ້ງປົງປົງບົດຕືກ ແລະມහກ່ຽມຄືລປະດັນຕົວແລະການແສດງ ດັ່ງກ່າວ 6 ດອ ດັນຕົວແລະການແສດງໂຄກມນຕົວ (ໂຮງລະຄຣໄໝຢູ່) ປະກາດສຸດທ້າຍເກີບຂ້ອມູນໂດຍການສັມພັນນີ້ຈາກຜູ້ຮູ້ຈໍານວນ 3 ດັນໄດ້ແກ່ ອາຈານຍິນພຣັຕັນ ມະນີນຫຽມ ອາຈານຍິນເຊີ້ລ ສູນສໍາຮາຍ ແລະຜູ້ຊ່າຍຄາສົມາຈາຍ ດຣ.ທິນກຣ ອັດໄພບູລົມເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຂ້ອມູນແລະຕຽບສອບເນື້ອຫາດ້ວຍວິທີກາງວິຈີ

ຜລກາຮືກຂາ

ຜລກາຮືກຮະນຳນຳອາເຊີຍສັມພັນນີ້ : ການປະຍຸກຕົວແລະການອອກແບບຄືລປະການແສດງເພື່ອສ້າງສັມພັນນຫຽມການວັດນຫຽມ ໄດ້ແກ່

1. ຮູບແບບການແສດງ

ເປັນການແສດງທີ່ນໍາເຄືລປະການແສດງ ທີ່ເປັນຈຸດເຕັ້ນຂອງແຕ່ລະປະເທດອາເຊີຍ ໄດ້ແກ່ ຖະໜາ ລາວ ພົມ່າ ກັມພູ້ຈາ ເວີດນາມ ມາເລເຊີຍ ສິນໂປຣ ພິລີປິນສ ອິນໂດນີເຊີຍ ແລະບຽງໃນ ມາຮວມເປັນການແສດງ ເພື່ອສ້າງສັມພັນນຫຽມການວັດນຫຽມ

2. ດັນຕົວແລະບໍ່ຮ້ອງ

ດັນຕົວທີ່ໃຫ້ໃນການແສດງຮະນຳນຳອາເຊີຍສັມພັນນີ້ ໄດ້ນໍາທຳນອງຂອງແຕ່ລະປະເທດມາ ຮ້ອຍເຮັງໃຫ້ມີຄວາມສອດຄລ້ອງທີ່ມີທັງປະເທດໄທ ລາວ ພົມ່າ ກັມພູ້ຈາ ເວີດນາມ ມາເລເຊີຍ ສິນໂປຣ ພິລີປິນສ ອິນໂດນີເຊີຍ ແລະບຽງໃນ ໃຫ້ແນວດັນຕົວມີທ່ວງທຳນອງໜ້າ-ປານກລາງ ສ່ວນເພັນເຮົວໃໝ່ທຳນອງເພັນອາເຊີຍ ຮ່ວມໃຈ ເຮັບເຮັງທຳນອງໂດຍ ປະກາສ ທລຄຣານທີ່ການແສດງຊຸດຮະນຳນຳອາເຊີຍສັມພັນນີ້ຈຶ່ງເປັນການແສດງທີ່ມີຄວາມໝາຍຄື່ງຄວາມຮ່ວມມື້ອແລະສານສັມພັນນີ້ ຮະຫວ່າງປະເທດອາເຊີຍທັງ 10 ປະເທດ ໂດຍມຸ່ງໜ່າງໃຫ້ເປັນການແສດງທີ່ມີຄວາມອ່ອນໜ້ອຍ ສ່ວຍງານຕາມ

ลักษณะของแต่ละประเทศโดยทั่งท่านของตนตัวสืบ
ความสมานสามัคคีและรวมเป็นหนึ่งเดียว ของ
อาเซียน

เพลงอาเซียนร่วมใจ
เนื้อร้อง/ท่านอง ประภาส ชลศรavana ก

ดนตรี คุณพระช่วยออร์เคสตรา
ขับร้อง ปาน ชนพร แวงประยูร /
ปี พิระพัฒน์ เกรว่อง

* อาเซียนร่วมใจ อาเซียนเรามาร่วมใจ
อาเซียนร่วมใจ อาเซียนเรามาร่วมใจ

มาเลเซีย พม่า กัมพูชา ลาว ไทย
สิงคโปร์ เวียดนาม บруไน พลิปปินส์ ...
อินโดนีเซีย

อาเซียนร่วมใจ อาเซียนเรามาร่วมใจ
อาเซียนร่วมใจ อาเซียนเรามาร่วมใจ
(ญ.) รอบบ้านเราอยู่ติดกัน ขอบรั้วชนกัน
เป็นบ้านที่เมืองนอง

ตะวันออกเฉียงใต้เรื่องรอง แผ่นดินสีทอง
สาดส่องบ้านเรา

รอบบ้านเราอยู่ติดกัน สุขทุกชั่วโมง
แบ่งปันบรรเทา

ฝนร้า ฝนแล้งก็แบ่งเบา บ้านเชوب้านเรา
เรามาช่วยเหลือกัน

(ข้า *)

อาเซียนร่วมใจ อาเซียนเรามาร่วมใจ
อาเซียนร่วมใจ อาเซียนเรามาร่วมใจ
(ช.) ข้าวปลาและอาหาร ตั้งร้านเรียงกัน
ผูกพันแลกเปลี่ยน

วัฒนธรรมเราหมุนเวียน ปรับเปลี่ยนเชื่อมโยง
เสริมส่งแข็งแรง

(พร้อมกัน) มาจับมือกันสร้างรั้ว เพาะลม
เศรษฐกิจนั้นมั่นพัสดุแรง

รั้วนี้จะแข็งจะแกร่ง มั่นอยู่ที่เรา
คงชาواอาเซียนร่วมใจ

(ญ.) รอบบ้านเราอยู่ติดกัน ขอบรั้วชนกัน
เป็นบ้านที่เมืองนอง

ตะวันออกเฉียงใต้เรื่องรอง แผ่นดินสีทอง

สาดส่องบ้านเรา

(ช.) เพาะบ้านเราอยู่ติดกัน สุขทุกชั่วโมงกัน
แบ่งปันบรรเทา

ฝนร้า ฝนแล้งก็แบ่งเบา บ้านเชอบ้านเรา
เรามาช่วยเหลือกัน

อาเซียนร่วมใจ อาเซียนเรามาร่วมใจ
อาเซียนร่วมใจ อาเซียนเรามาร่วมใจ

(ช.) ข้าวปลาและอาหาร ตั้งร้านเรียงกัน
ผูกพันแลกเปลี่ยน

วัฒนธรรมเราหมุนเวียน ปรับเปลี่ยนเชื่อมโยง
เสริมส่งแข็งแรง

(พร้อมกัน) มาจับมือกันสร้างรั้ว เพาะลม
เศรษฐกิจนั้นมั่นพัสดุแรง

รั้วนี้จะแข็งจะแกร่ง มั่นอยู่ที่เรา
คงชาواอาเซียนร่วมใจ

(อาเซียนร่วมใจ อาเซียนเรามาร่วมใจ)
มาเลเซีย พม่า

(อาเซียนร่วมใจ อาเซียนเรามาร่วมใจ)
กัมพูชา ลาว ไทย

(อาเซียนร่วมใจ อาเซียนเรามาร่วมใจ)
สิงคโปร์ เวียดนาม บруไน

(อาเซียนร่วมใจ อาเซียนเรามาร่วมใจ)
ฟลิปปินส์ อินโดนีเซีย ... อาเซียน

3. ผู้แสดง

ผู้แสดงชุดนี้เป็นระบบหมู่ใช้ผู้แสดงชายหญิง
ทั้งนี้สืบทอดให้เห็นถึงวัฒนธรรมของแต่ละประเทศ จาก
เครื่องแต่งกายและกระวนทำรำ

4. การแต่งกาย

เครื่องแต่งกายมาจากชุดประจำชาติของ
แต่ละชาติ ให้มีสีสันของเครื่องแต่งกาย เครื่อง
ประดับ กลมกลืน และสวยงามเหมาะสมกับการ
แสดง

ภาพประกอบ 1 เครื่องแต่งกายระบำਆເທື່ອນ ສັມພັນຍໍ ທີມາ : ອູරາວມຍົງ ຈັນກມາລາ

5. การประดิษฐ์ท่ารำ

ใช้ท่ารำตามลักษณะและอัตลักษณ์ของแต่ละชาติ โดยนำเอาลักษณะสำคัญ ๆ ของการแสดงมาเป็นท่ารำที่บ่งบอกถึงชาตินั้น ๆ เช่น ประเทศกลุ่มมุสลิม (บรูไน, มาเลเซีย, อินโดนีเซีย) มีการใช้ท่าทางรวดเร็ว สนุกสนาน ประเทศกลุ่มนี้แม่น้ำโขง (ไทย, กัมพูชา, พม่า, ลาว, เวียดนาม) มีลักษณะเฉพาะเป็นของตนเองที่เด่นชัด เช่น ไทยมีความอ่อนช้อย, กัมพูชา มีความเคลื่อนไหวร่างกายแบบเชื่องช้า เป็นการใช้ร่างกายตามจังหวะดนตรี, พม่าจะใช้การเคลื่อนไหวร่างกายและการใช้มือแบบรวดเร็ว, ลาวจะใช้ท่าทางในการเคลื่อนแบบช้าๆ ตามจังหวะดนตรี ส่วนเวียดนามจะใช้ท่าทางตามจังหวะดนตรี นอกจากนี้พิลิปปินส์ จะใช้การเคลื่อนไหวร่างกายด้วยความรวดเร็วและสนุกสนานเน้นการใช้เท้าที่รวดเร็ว จากนั้นจึงได้นำลักษณะของการแสดงในกลุ่มประเทศอาเซียนมาปรุงแต่งท่าทางด้วยเทคนิคของผู้จัด ให้แลดูน่าสนใจมากขึ้น

gapประกอบ 2 ระบำາເຫືຍນສັມພັນໜີ ທີມາ : ອຽມມົງ ຈັນທາລາ

อภิปรายผล

ระบบอาเซียนสัมพันธ์: การประยุกต์และการ
ออกแบบคิลปะการแสดงเพื่อสร้างสัมพันธ์ภาพทาง
วัฒนธรรม ของประชาคมอาเซียนทั้ง 10 ประเทศ
เพื่อนำไปใช้เผยแพร่ให้เห็นถึงความเป็นพันธุ์มิตร
ทางสังคมและวัฒนธรรมของแต่ละประเทศ ผ่าน
วัฒนธรรมการแสดง แล้วลักษณะการแสดง

ກາພປະກອນ 3 ທ່າເສດງວັດລັກນິ້ນຂອງແຕ່ລະ ປະເທດ

การประยุกต์และการออกแบบศิลปะการ
แสดงในการแสดงระบำอาเซียนสัมพันธ์ โดยได้
แนวคิดมาจากการรวมวัฒนธรรมอาเซียนของ
ประชาชนอาเซียนทั้ง 10 ประเทศ เพื่อเน้นการเติร์
ยมความพร้อมในทุก ๆ ด้านไม่ว่าจะเป็นเศรษฐกิจ
การเมืองการปกครองและสังคมวัฒนธรรมที่ต้องรู้
เข้าใจเรา รู้จักเรียนรู้และเข้าใจประเทศไทยตอนอย่าง

แท้จริง อีกทั้งเสริมสร้างความเข้มแข็งเผยแพร่ให้ประชาชนอาเซียนได้รู้จักประเทศไทยและความสำคัญของศิลปวัฒนธรรม การแสดงและเอกลักษณ์อันโดดเด่น ให้คงอยู่สืบไป เช่นเดียวกับ สิริรา ศรีชลตาม (2539 : 10) ที่กล่าวว่า แรงบันดาลใจที่ศิลปินต้องการสร้างสรรค์งานใหม่ขึ้นมาด้วยตนเอง หรือสร้างจากนโยบายองค์กร หรือวัฒนธรรมและสอดคล้องกับ SAM – ANG SAM (1994 : 350) กล่าวว่า ความสำคัญทางการเมืองมากกว่าศิลปะแต่แท้จริงแล้ว ศิลปวัฒนธรรมมีส่วนที่สำคัญไปพร้อม ๆ กับการเมือง เพราะเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการพัฒนาประเทศชาติ การประดิษฐ์ทำรำในการแสดงที่ต้องเป็นตัวแทนของกลุ่มอาเซียนต้องดำเนินถึงวัฒนธรรมของชาตินั้นๆ เป็นสำคัญ เพื่อไม่ให้กระทบกับความรู้สึกจึงต้องให้ความสำคัญกับทุกประเทศอย่างเท่าเทียมกัน และป้องกันสัมพันธภาพของกลุ่มอาเซียนให้มีความสามัคคีเพื่อพัฒนาและก้าวเดินไปด้วยกัน

ข้อเสนอแนะ

1. ควรศึกษาศิลปกรรมแสดงของกลุ่มประชาคมอาเซียนที่มีเอกลักษณ์โดดเด่นเฉพาะตัว ที่เน้นวรรณกรรม เพื่อรวมรวมองค์ความรู้ทางด้านภาษาศิลป์ให้คนรุ่นหลังได้ศึกษา
2. ควรมีการศึกษาการละเล่นห้องถินแต่ละประเทศเพื่อนำมาเป็นการแสดงร่วมที่เน้นการละเล่นห้องถินเพื่อเผยแพร่วัฒนธรรมท้องถินของกลุ่มประชาคมอาเซียน

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยนี้ได้รับการสนับสนุนจากบุประมาณรายได้ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ประจำปีงบประมาณ 2558 ผู้วิจัยขอขอบพระคุณมา ณ ที่นี้

เอกสารอ้างอิง

- ธีรวัฒน์ ช่างสา . (2538). พรานในรา. วิทยานิพนธ์หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- มนัสวี ศรีราชเลา . (2556). รูปแบบการอนุรักษ์ การรำวงสรวงในโบราณสถานอีสานได้ : วิทยานิพนธ์ ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต คณะวัฒนธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ศิริรัตน์ ศรีชลากม. (2539). นาฏยศิลป์ไทยร่วมสมัย : การสร้างสรรค์นาฏยศิลป์ไทยกับนาฏยศิลป์สกุลอื่น ๆ ระหว่างปี พ.ศ. 2510-2542. วิทยานิพนธ์หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุดใจ ทศพร. (2554). ศิลปะกับชีวิต. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพาณิช.
- สุรพล วิรุพห์รักษ์. (2558). นาฏยศิลป์ปริกรรม. พิมพ์ครั้งที่ 3 กรุงเทพฯ : ห้องภาพสุวรรณ.
- SAM ANG SAM. (1994). *The Changing free of Trading a seport on the folk and Traetional Cambodian* NEW YORK : WORLD MUSIC PRESS.

สัมภาษณ์

นพรัตน์ หวังในธรรม. ผู้เชี่ยวชาญนาฏศิลป์ไทย สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 20 กันยายน 2558.

นรีชล สวนสำราญ. นักออกแบบการแสดง วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 5 ตุลาคม 2558.

กินกร อัตไฟบุญลย. ผู้เชี่ยวชาญด้านดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 22 กันยายน 2558.